

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra FRIGJORT (1896)

Citation: Schandorph, Sophus: "Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905", i Schandorph, Sophus: *Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905*, 1904-05, s. 250. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph08-shoot-idm140271716522672/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905

Det var da tydeligt nok. Men der var Kvinder, det kunde hun, Martha Springborg, bevidne højt og helligt — som respekterede Ægteskabets Hellighed, selv om det var et ækelt Ægteskab, og som desuden ikke æstimerede Mandfolk for mere end det Smuds, de træder paa.

Hun tog den nærmeste Købstads Avis og vilde læse dens Udklipsfeuilleton. Men dels kunde hun ikke finde Rede i Pagineringen, dels gik det daarlige Papir iu under hendes hidsige Knips. Da græd hun over, at Skæbnen blev ved at chikanere hende, rejste sig, skød Tænderne frem i deres mest bidske Stilling og sagde:

— Nej, nu skal jeg, sandt for Dyden, sige Hans ordentlig Besked.

— Ja, Du gaaber, Hans . . . Men Du har slet ikke godt af at sove for meget. Og hvad skulde det til at invitere den forsultne Blunk og den væmmelige Tøs herind?

— Aa, det er jo saadan en rar lille Pige.

— Saa—aa—? Nej jeg har jo fortalt Dig, at hun . . .

— Hvem der er ren, kaste den første Sten.

— Det tør jeg gøre uden at blinke, sagde Frøkenen og rejste sig i sin fulde Højde.

— Hm . . . hm . . . ja i visse Maader, sagde Pastor Lamm eftertænksomt.

— Saa i hvad for Maader, Hans?

— Jeg mener . . . saadan hvad Blufærdighed og Kyskhed angaar.

— Bliv ikke ækvivok, Hans! Det passer ikke for Din Alder og den Stilling, som Du dog paa en vis Maade endnu beklæder.

— Er der noget ondt i at nævne de Ord, lille Martha?

— Ja, der er. For man har ikke Lov til at tænke sig, at der er noget som helst Svineri til.

— Den Mening er da f. Eks. Genstanden for Din Beundring ikke af. Han hentyder jo altid til saadant noget i sin Tale.

— Hvad siger Du, Hans? Jeg holder virkelig ikke „Genstande“. Maa jeg være fri for Insinuationer, Hans?

— Ja Du maa, min Pige.

— Jeg protesterer mod, at Du kalder mig Din Pige, Hans. Jeg har aldrig været nogens Pige.

— Naa ja, ja, ja, ja. Jeg mente ellers at ville sige . . .

— Jeg bryder mig ikke om, hvad Du vil sige.

— Ja, ja; ja, ja. Saa tier jeg stille, saa tier jeg stille, mit Barn.